

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **CASINO KARTÁČ Group a. s.**
sídlem Slévárenská 400/5, 709 00 Ostrava
zastoupeného advokátem JUDr. Jiřím Oršulou
sídlem Na Příkopě 988/31, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Magistrát města Ostravy**
sídlem Prokešovo náměstí 1803/8, 729 30 Ostrava
zastoupenému advokátem JUDr. Bc. Petrem Kadlecem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

za účasti: **Statutární město Ostrava**
sídlem Prokešovo náměstí 1803/8, 729 30 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2019, č. j. SMO/184773/19/OFR/HI,
ve věci povolení k umístění herního prostoru pro technické hry,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo formálně změněno, obsahově však potvrzeno rozhodnutí Úřadu

městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky ze dne 28. 1. 2019, č. j. MH 00650/2019/F/Sk, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o změnu povolení k umístění herního prostoru spočívající v umístění technické hry v provozovně žalobce na adrese 28. října 435/213, Ostrava-Mariánské Hory, a to pro rozpor s Obecně závaznou vyhláškou Statutárního města Ostravy č. 8/2015, která s účinností od 1. 1. 2017 regulovala provozování loterií a jiných podobných her na území statutárního města Ostravy (dále jen „vyhláška“), konkrétně pro rozpor s čl. 1 odst. 1 ve spojení s přílohou 1 vyhlášky.

2. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je založeno na absenci adresy 28. října 435/213, Ostrava-Mariánské Hory, v příloze č. 1 vyhlášky, ovšem tato absence nenaplnuje žádné z kritérií stanovených pro obdobné omezení judikaturou Soudního dvora EU (např. ve věci sp. zn. C-470/11), tj.:

- a) nediskriminačnost, tzn. stejné důsledky pro všechny regulované subjekty;
- b) způsobilost splnit racionální předem zveřejněný cíl regulace; a
- c) přiměřenost k dosažení předem zveřejněného cíle regulace.

Podle žalobce nemá absence adresy 28. října 435/213, Ostrava-Mariánské Hory, v příloze č. 1 vyhlášky žádný racionální účel, zejm. ne ochranu obyvatel před riziky hazardních her, když na předmětné adrese je žalobci povoleno provozovat kasino s živou hrou, nikoli však technickou hrou. Žalobce přitom na předmětné adrese provozoval v kasinu živou hru spolu s hrou technickou cca. 20 let s příslušnými povoleními a bez jakýchkoli stížností. Navíc již v odvolání žalobce poukazoval na to, že technická hra je zakázána v celých Mariánských Horách a Hulvákách, zatímco v sousedním snadno dostupném městském obvodu Moravská Ostrava a Přívoz je technická hra povolena. Absence předmětné adresy v příl. č. 1 vyhlášky navíc vznikla nedopatřením, když požadavkem městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky bylo nepovolit technickou hru v hernách, kam tehdejší předpisy umožňovaly volný vstup všem osobám starším 18 let, na rozdíl od kasin se vstupem striktně podmíněným, zajištěným navíc ochrannou službou. O nápravě jednal žalobce s primátorem Statutárního města Ostravy, který nepopřel nedůvodnost rozdílu spočívajícího v tom, že v kasinech v městském obvodě Moravská Ostrava a Přívoz je technická hra povolena, zatímco v žalobcově kasinu v Mariánských Horách nikoli a přislíbil tento rozdíl napravit v rámci širší novely vyhlášky, k čemuž ovšem nedošlo. K záměru městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky při uplatnění požadavku v rámci přípravy vyhlášky navrhuje výslech tehdejší starostky městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky Ing. L. J.

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvádí, že argumentaci odkazující na judikaturu Soudního dvora EU žalobkyně užila poprvé až v žalobě. Unijní právo je zde navíc nepoužitelné, když zákon o hazardních hrách nepředstavuje transpozici žádného unijního předpisu. V tomto směru se dovolává rozsudků Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 62/2015-170 a č. j. 9 As 283/2016-42, jakož i rozsudků Soudního dvora EU ve věcech sp. zn. C-470/11 a sp. zn. C-98/14. Žalovaný dále zdůrazňuje, že jeho povinností bylo vyhlášku aplikovat, jako správnímu orgánu mu ani nepřísluší jakákoli úvaha o její případné nezákonnosti. Vyhláška přitom nevede k diskriminaci. Sleduje racionální a v důvodové zprávě předem zveřejněný cíl regulace provozování hazardních her z důvodu výskytu sociálně patologických jevů prokazatelně spojených s provozováním hazardních her, zejm. hry technické, na území statutárního města Ostravy, vč. městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky. Statutární město Ostrava přitom diferencovalo odlišné poměry v jednotlivých městských obvodech.

4. Osoba zúčastněná na řízení se v řízení nevyjádřila.
5. Krajský soud již jednou ve věci rozhodl o zamítnutí žaloby rozsudkem ze dne 18. 12. 2019, č. j. 25 Af 19/2019-59, kdy neshledal žalobní námítky důvodnými. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 10. 11. 2021, č. j. 6 As 12/2020-28 (dále též „kasační rozsudek“) zrušil rozsudek krajského soudu k dalšímu řízení. Dne 9. 8. 2022 byly v rámci ústního jednání soudem k návrhu žalovaného provedeny listinné důkazy. Z důvodové zprávy k obecně závazné vyhlášce Statutárního města Ostrava č. 8/2015 bylo soudem zjištěno, že záměrem regulace hazardu je minimalizace negativního vlivu loterií a jiných podobných her, ochrana sociálně slabých, snadno ovlivnitelných nebo duševně nevyzrálých osob před důsledky plynoucími z účasti na těchto loteriích a jiných podobných hrách, předcházení záporným jevům spojeným s hraním loterií a jiných podobných her, které ve svých důsledcích mohou vést k narušování veřejného pořádku, ke zvýšení kriminality a dalších sociálně patologických jevů. Z Žádosti Městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky ze dne 11. 6. 2015 bylo zjištěno, že zastupitelstvo tohoto obvodu rozhodlo dne 4. 6. 2015 o úplném zákazu výherních přístrojů, interaktivních videoloterních terminálů a lokálních loterních systémů na celém katastrálním území tohoto obvodu, což bylo doloženo Výpisem z rozhodnutí zastupitelstva ze dne 4. 6. 2015. Ze Stanoviska Městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky ze dne 17. 9. 2015 vyplývá, že se v důsledku provozu technických her v tomto obvodu vyskytly nežádoucí sociálně-patologické jevy. Z výroční zprávy o hazardním hraní v roce 2014, vydané Národním monitorovacím střediskem pro drogy a závislosti (dále jen „NMSDZ“) bylo zjištěno, že technická hra vykazuje společně s kurzovými sázkami nejvyšší míru rizika vzniku problémového hráčství (viz str. 6) a hráči technických her tvoří zdaleka nejvyšší podíl patologických hráčů v léčbě (viz str. 81). Ze zprávy Zaostrěno na drogy 6, vydané NMSDZ, vyplynulo, že hráči technických her v roce 2013 tvořili 83 % osob léčených pro patologické hráčství a dále, že vyšší rizikovost technických her vyplývá především z jejich tzv. strukturálních charakteristik a z faktorů prostředí, kde se hry hrají. Tyto faktory podněcují vtažení do hry, pohlcení hrou, rychlé a časté opakování sázek, hraní v jednom tahu, překračování původní zamýšlené maximální výše sázek apod.
6. Krajský soud znovu přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. S ohledem na to, že Nejvyšší správní soud provedl v rámci kasačního rozsudku výklad většiny sporných otázek a tímto právním názorem je krajský soud ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán, odkázal krajský soud v podrobnostech pouze na jednotlivé body kasačního rozsudku.
8. Krajský soud se nezabýval rozporem vyhlášky s § 19a zákona č. 142/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, neboť tento žalobní bod nebyl v žalobě řádně uplatněn, ale nastíněn toliko v rekapitulační části (viz bod 42 kasačního rozsudku). Krajský soud zkoumal pouze individuální okolnosti konkrétního řešeného případu ve vztahu k žalobci a nebyl oprávněn zkoumat vyhlášku komplexně, ani z hlediska porušení pravidel hospodářské soutěže. Z tohoto důvodu soud neprovedl jako důkaz rozhodnutí předsedy Úřadu o pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29. 3. 2021, sp. zn. RO 160/2020/HS, které žalobce navrhl provést k prokázání souladu vyhlášky s pravidly hospodářské soutěže.

9. V řízení před soudem nebyla řádně uplatněna ani námitka rozporu vyhlášky s čl. 26 Listiny základních práv a svobod (bod 36 an. kasačního rozsudku). Krajský soud tak nebyl povinen provádět test proporcionality, ani odpovídat na otázku, které jiné základní právo je rozhodnutím žalovaného chráněno (bod 41 kasačního rozsudku). Uvedené platí též pro námitku, že napadené rozhodnutí nevysvětlilo žalobcem uváděné sporné aspekty, která byla uplatněna až v pozdějším podání žalobce (bod 44 kasačního rozsudku). Krajský soud dále neshledal žádné vady napadeného rozhodnutí, ke kterým by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Napadené rozhodnutí obsahuje všechny zákonem předepsané náležitosti, žalovaný uvedl, z jakých podkladů vycházel a své úvahy řádně odůvodnil.
10. Krajský soud opětovně konstatuje, že žalobcova argumentace směřuje především proti vyhlášce, nikoli proti napadenému rozhodnutí jako takovému. Možnost takové argumentace ovšem nelze žalobci v soudním řízení upírat, a to ani při přezkumu správních rozhodnutí, když je to právě soud (a to i soud rozhodující ve správním soudnictví), komu Ústava svěřuje posoudit soulad jiného právního předpisu se zákonem či mezinárodní smlouvou, tzn. neaplikovat takový jiný právní předpis v případě závěru o jeho nesouladnosti se zákonem či mezinárodní smlouvou [srov. čl. 95 odst. 1 úst. zákona č. 1/1993 Sb., srov. též rozsudek zdejšího soudu ze dne 31. 7. 2014 č. j. 22 A 48/2012-26 dostupný na www.nssoud.cz, příp. nález Ústavního soudu ve věci Františkovy Lázně (sp. zn. Pl. ÚS 56/10)].
11. Charakterem obecně závazných vyhlášek obcí regulujících hazardní hry se již opakovaně zabýval Ústavní soud ve vesměs plenárních věcech Chrastava (sp. zn. Pl. ÚS 29/10), Františkovy Lázně (odkazovaný již v předchozím odstavci) a Klatovy (sp. zn. Pl. ÚS 6/13).
12. Především dospěl k závěru, že obec je oprávněna regulovat umístění zařízení technické hry na svém území, přičemž přijetím takové úpravy obec nejedná ultra vires (bod 48. nálezu ve věci Chrastava).
13. Dále Ústavní soud ve věci Františkovy Lázně (body 40. – 42.) vyslovil závěr, že obecně závazné vyhlášky obcí mohou na základě výslovné autorizace (v nyní posuzovaném případě je tato autorizace zakotvena v § 12 odst. 1 zák. č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“) – pozn. krajského soudu) vymezit zákaz či naopak povolení umístění zařízení technické hry i konkrétním místem (konkrétními místy), ovšem toto vymezení se musí opírat o racionální důvody, přičemž musí být současně neutrální a nediskriminační. Obec přitom nesmí jednat libovolně či diskriminačně.
14. Ústavní soud tak jako vnitrostátní strážce ústavnosti vymezil kritéria zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí v zásadě ve shodě s kritérii Soudního dvora EU odkazovanými žalobcem. Z tohoto důvodu je pro rozhodnutí této věci zcela nadbytečné zabývat se existencí unijního prvku v této věci a aplikovatelností závěrů Soudního dvora EU na tuto věc. Obdobně se v bodě 49. kasačního rozsudku vyjádřil i Nejvyšší správní soud.
15. Ústavní soud současně (v nálezu ve věci Chrastava) dospěl k závěru, že aplikace principu nerozumnosti ze strany soudu musí být velmi restriktivní a měla by se omezit jen na případy, kdy se rozhodnutí obce jeví jako zjevně absurdní. Za zjevnou absurdnost lze přitom považovat jen případ, kdy soudem provedený přezkum vede jen k jedinému možnému (v protikladu k preferovanému nebo rozumnému) závěru, který je absurdní, a

tento soudem rozpoznaný závěr zůstal naopak obcí nerozpoznán. Kritérium nerozumnosti nesmí být použito jako záminka k zásahu do obcí přijatého rozhodnutí proto, že Ústavní soud s rozhodnutím obce věcně nesouhlasí. Aplikace principu nerozumnosti tedy přichází v úvahu jen za extrémních okolností, nesmí být jen možným jiným názorem, aniž by byla zároveň vyvrácena možná rozumnost názoru obce.

16. Shora uvedené závěry Ústavního soudu krajský soud plně sdílí a v nyní posuzované věci neshledal jediného důvodu, pro který by se měl od nich odchýlit.
17. Z obsahu předmětné vyhlášky (zejm. její přílohy č. 1) soud zjistil, že vyhláška umožňuje provozovat na území statutárního města Ostravy technickou hru pouze v 10 městských obvodech z 23, přičemž městský obvod Mariánské Hory a Hulváky se mezi městskými obvody, v nichž je provozování technické hry povoleno, vůbec nenachází. To vede soud k závěru, že předmětnou vyhlášku nelze hodnotit jako diskriminační z toho pohledu, že by městský obvod Mariánské Hory a Hulváky byl jediným městským obvodem, kde by byla technická hra zakázána. Nelze přitom přehlížet ani skutečnost, že obdobně je technická hra zakázána i v mnohem rozlehlejších a lidnatějších městských obvodech Ostrava-Jih, Slezská Ostrava či Poruba.
18. V uvedených deseti městských obvodech jsou přesnými adresami vymezena konkrétní místa, kde lze technickou hru provozovat, kdy taková místa jsou ve městském obvodě Krásné Pole 3, v městském obvodě Lhotka 1, v městském obvodě Martinov 6, v městském obvodě Michálkovice 2, v městském obvodě Moravská Ostrava a Přívoz 9, v městském obvodě Nová Bělá 4, v městském obvodě Petřkovice 4, v městském obvodě Pustkovec 3, v městském obvodě Radvanice a Bartovice 7 a v městském obvodě Stará Bělá 2.
19. V městském obvodě Moravská Ostrava a Přívoz (nerovnost s jinými městskými obvody žalobce ve správním řízení ani v řízení před soudem nenamítal) je pak provozování technické hry povoleno jen v kasinech, a to na adresách 28. října 205/45, 28. října 206/47, Denisova 639/2, Nádražní 308/3, Poděbradova 856/24, Puchmajerova 208/1, Tyršova 211/4, Umělecká 305/1 a Velká 197/12.
20. Jakkoli soud nezpochybňuje ve správním řízení žalobcem užitou argumentaci, že tyto adresy jsou z městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky snadno dostupné hustou sítí linek ostravské městské hromadné úpravy, je z vymezení míst v městském obvodě Moravská Ostrava a Přívoz těmito adresami evidentní, že úmyslem vyhlášky bylo soustředit technickou hru v relativně rozlehlelém městském obvodě Moravská Ostrava a Přívoz na poměrně malé ploše 300 x 200 m (tj. cca. 6 ha) v sousedství historického centra Ostravy směrem k centru zábavy – ul. Stodolní. Na celém zbytku městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz (1 347 ha) je hazardní hra zakázána.
21. Krajský soud proto dospívá k dalšímu dílčímu závěru, tj. že vymezení povolených míst technické hry v městském obvodě Moravská Ostrava a Přívoz se nejvíce nikterak diskriminačním vůči plošnému zákazu technické hry v městském obvodě Mariánské Hory a Hulváky.
22. V Ostravě je současně obecně známo (žalobce to sám inzeruje nepřehlédnutelnými poutači), že žalobce provozuje právě kasina v Moravské Ostravě na adresách Puchmajerova 208/1 (Casino Imperial) a Umělecká 1 (Casino Elektra). Proto krajský soud shledává, že předmětnou regulací nedošlo ani k personální diskriminaci žalobce.

23. Ke stejnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v bodě 52. kasačního rozsudku, který však vytkl krajskému soudu následující:
- „[55] Jak vyplývá z nálezu Ústavního soudu ze dne 14. 6. 2011 sp. zn. Pl. ÚS 29/10, N 110/61 SbNU 625, vyhlášeného pod č. 202/2011 Sb., z něž jinou pasáž citoval i krajský soud, obecně závazné vyhlášky obcí regulující hazardní hry na svém území musí sledovat legitimní cíl, musí být způsobilé takového cíle dosáhnout a představovat přiměřený prostředek k dosažení takového cíle.*
- [56] V řízení o žalobě proti rozhodnutí správních orgánů, pro něž byla obecně závazná vyhláška obce závazným podkladem, musí krajský soud k žalobní námitce posoudit splnění těchto podmínek. V nyní projednávané věci se však krajský soud navzdory námitce v odůvodnění svého rozsudku výslovně nezabýval ani tím, co je cílem regulace provedené vyhláškou statutárního města Ostravy, a tedy ani otázkou, zda je tato regulace přiměřená stanovenému cíli. Tím by se musel vypořádat i s namítaným dílčím aspektem, že plošný zákaz na území městského obvodu Ostrava - Mariánské Hory a Hulváky se na jednu stranu vztahuje pouze na provoz technické hry, na druhou stranu ji zakazuje i v prostorách kasin.“*
24. Krajský soud se v intencích závazného názoru Nejvyššího správního soudu prvně zabýval otázkou, zda předmětná regulace sleduje legitimní cíl. Z důvodové zprávy k vyhlášce vyplynulo, že: *„záměrem regulace hazardu je minimalizace negativního vlivu loterií a jiných podobných her, ochrana sociálně slabých, snadno ovlivnitelných nebo duševně nevyzrálých osob před důsledky plynoucími z účasti na těchto loteriích a jiných podobných hrách, předcházení záporným jevům spojeným s hraním loterií a jiných podobných her, které ve svých důsledcích mohou vést k narušování veřejného pořádku, ke zvýšení kriminality a dalších sociálně patologických jevů.“* Soud konstatuje, že takový záměr představuje legitimní cíl i ve smyslu výše uvedené judikatury (viz bod 37. nálezu Ústavního soudu ve věci Františkovy Lázně).
25. Uvedená regulace je dle názoru krajského soudu způsobilá naplnit uvedený legitimní cíl. Zákazem technické hry, zejména výherních automatů, je podstatně zmenšeno riziko vzniku sociálně-patologických jevů. Obdobné závěry vyplývají ze zpráv NMSDZ i důvodové zprávy k zákonu o hazardních hrách. Technická herní zařízení jsou podle mnohých vědeckých studií hlavním spouštěčem a přispěvatelem k šíření patologického hráčství, které s sebou přináší mnoho negativních jevů (zvýšená kriminalita, sociální vyloučení, negativní dopad na veřejný pořádek). Důvodová zpráva k zákonu č. 300/2011 Sb. (novele loteriijního zákona, která podstatně rozšířila pravomoci obcí v oblasti regulace hazardu) uvádí, že: *„Jsou to zejména obce, které nejtěživěji pociťují celospolečenská rizika obvykle spojená s provozováním loterií a jiných podobných her (narušování veřejného pořádku, patologické hráčství atd.). Z tohoto důvodu svěřuje předkladatel obcím pravomoc regulovat právě ty hry, s nimiž jsou zmíněná negativní společenská rizika nejčastěji spojená.“* Soudu je z úřední činnosti známo, že městský obvod Mariánské Hory a Hulváky představoval spíše sociálně slabší lokalitu, jejíž obyvatelé byli náchylnější k rizikům, které technické hry přináší zejména v souvislosti s nižšími vklady do jednotlivých her, a to i v prostorech kasina. Úplný zákaz hraní technických her je proto dle soudu způsobilým prostředkem, jak sociálně-patologické jevy omezit.
26. K otázce přiměřenosti a regulace technických her v prostorech kasin krajský soud opakuje, že technické hry jsou ze všech hazardních her, jejichž provoz lze obecně závaznými vyhláškami regulovat, těmi, které jsou pro běžnou populaci nejdostupnější a zároveň nejrizikovější. To je dáno jednak vysokým počtem technických her a dále jejich samotnou povahou, která motivuje hráče k opakovanému, resp. téměř nepřetržitému hraní. Je tomu

tak zejména kvůli jejich snadné dostupnosti, rychlým a nízkým vkladům potřebným pro hru. Tyto charakteristiky technická hra neztrácí ani v případě, kdy je umístěna v kasinu. Úplný zákaz provozu technických her proto soud považuje za přiměřený, protože sleduje legitimní cíl a je postaven na objektivních a rozumných důvodech. Hraní živé hry *a contrario* vyžaduje přítomnost krupiéra a vklady do ní jsou vyšší a méně frekventované. Náchylnost ke vzniku problémového hráčství a s ním spojených sociálně patologických jevů je tak výrazně nižší než u technické hry.

27. Krajský soud tak dospěl k závěru, že úplný zákaz technické hry na území tohoto obvodu je přiměřeným a způsobilým prostředkem, jak dosáhnout snížení problémového hráčství.
28. Z uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu nedůvodnou a jako takovou ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. Pro úplnost soud dodává, že za situace, kdy shledal naplnění kritérií zákonnosti vyhlášky vymezených ústavním soudem, je provedení výsledku Ing. L. J. k záměru městského obvodu Mariánské Hory a Hulváky při uplatnění požadavku v rámci přípravy vyhlášky pro rozhodnutí soudu nadbytečné.
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a v souladu s ustálenou judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 11/2014-47), neboť dospěl k závěru, že žalovanému v řízení nevznikly žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.
31. Soud si je vědom situace, že žalovaný byl v řízení zastoupen advokátem. Natolik velký a významný úřad, jako je žalovaný, musí být schopen uhájit důvody svého rozhodování před soudem sám. Náklady spojené s advokátním zastoupením proto soud nepokládá za účelně vynaložené.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena. V tom případě lze kasační stížnost podat ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 9. srpna 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu